

Vážená paní ředitelko, paní Chalupníková, pane Jirmásku,

v reakci na dnešní schůzku v ředitelně školy zasílám slibované shrnutí mých požadavků, kvůli kterým jsem si dnešní schůzku vyžádala. Úvodem bych však ráda shrnula situaci, která mě přiměla tuto schůzku iniciovat. Ačkoli problematiku, která vyústila v dnešní schůzku, řešíme již nějakou dobu jak v domácím, tak ve školním prostředí, mám potřebu ji shrnout svými slovy, protože probíhá veškeré dosavadní řešení na úrovni ústní komunikace, ze které není učiněn žádný oficiální zápis.

SHRnutí SITUACE

Dne 23.3.2026 jsem zjistila, že můj syn používá nevhodné a vulgární komunikační prostředky v rámci korespondence se svým spolužákem. Vzhledem k tomu, že v obsahu této korespondence bylo zmíněno několik žáků z třídního kolektivu mého syna, měla jsem potřebu sdílet s paní učitelkou třídní obavu z podoby třídního klimatu a kontaktovala jsem ji prostřednictvím komunikačního rozhraní školního informačního systému Bakaláři. Na základě své letité pedagogické a rodičovské praxe jsem zprávu, kterou mi syn ukázal, vyhodnotila jako velmi nevhodnou a potenciálně ohrožující pro třídní klima a proto jsem o ní paní učitelku třídní informovala.

Následovala zcela korektní a okamžitá reakce od paní učitelky třídní a vzájemná dohoda na telefonní komunikaci, jejímž cílem bylo oboustranně sdílet získané poznatky, které by okolnosti této zprávy mohly osvětlit. Obsah ústní komunikace neumím doslovně interpretovat, hodnotím jej však jako velmi věcný, vstřícný a naplněný ochotou dobrat se podstaty problému. Vzhledem k tomu, že jsem také třídní učitelkou, shodou okolností také žáků 8. ročníku, cítila jsem potřebu jí sdělit, že vnímám její pozici coby třídní učitelky jako velmi oslabenou, protože ji v rámci rozvrhu nebyla vytvořena možnost potkávat se systematicky se všemi žáky své třídy, vnímat, jak funguje standardní komunikace mezi nimi a nasávat atmosféru třídy. Ve své učitelské praxi považuji osobně tuto nemožnost za velmi omezující a v rozporu s možností naplňovat všechny aspekty role třídního učitele u dětí v tomto věku.

V následujících dnech docházelo v synově třídě k třídnickým hodinám a návštěvě psychologů. V rámci některé z těchto hodin bylo ve třídě zkoumáno klima prostřednictvím zpětné vazby, o jejichž výsledcích jsem byla stručně telefonicky informována. S odstupem času již nejsem schopná obsah interpretovat, vnímala jsem však toto sdělení jako věcné a konstruktivní.

Dne 21.4.2026 (úterý) jsem opětovně oslovila paní učitelku třídní prostřednictvím Bakalářů s novým sdělením ohledně rozsahu problémů mého syna, který začal nabývat výraznějších rozměrů. Syn se svěřil se třemi oblastmi, ohledně kterých se dopouštěl lží, které ho mrzí, tíží a neví, jak je uzavřít. Všechny souvisely se spolužáky, a proto jsem tyto informace i se svým osobním názorem a synovým vysvětlením den následující po mém zjištění sdílela s paní učitelkou třídní. V této zprávě bylo poprvé písemně zmíněno slovo šikana, kterou syn vůči své osobě ve školním prostředí dle svých slov dlouhodobě systematicky pociťoval.

Dne 22.4.2026 (středa) následoval telefonní hovor, ve kterém jsme tuto zprávu společně s třídní učitelkou okomentovaly. Získala jsem informaci, že paní učitelka třídní komunikovala s některými z rodičů spolužáků spoluvytvářejících negativní klima ve třídě, dále že se tito rodiče nezúčastní třídní schůzky, která se konala následující den a že nestojí o kontakt se mnou, z tohoto důvodu jsme vyhodnotily, že moje účast na třídní schůzce není nutná, protože bych se následující den nedozvěděla nic nového. Více si z tohoto hovoru již nepamatuji.

Dne 24.4.2026 (pátek) ve 14:16 hodin jsem měla telefonní hovor se svým synem, který mi volal z Litomyšle v naprosto strašném psychickém rozpoložení.

V důsledku

uzavřených jednání, která probíhala v průběhu tohoto vyučovacího dne ve škole a která souvisela s řešením dle stávajících zjištění již ne jen synova problému, došlo dle mého názoru na základě nedostatečného informování účastníků tohoto jednání k úniku informací z těchto jednání, která zásadně negativně ovlivnila třídní atmosféru. Syn takto rychle negativně nastavené prostředí ve třídě neuměl zpracovat. Byl vystaven stresu a situaci, která byla nad jeho síly a já jako rodič jsem o tomto neměla sebemenší tušení. Do dnešního dne (7. 5. 2025) nemám žádný písemný záznam ze schůzky s mým synem, která se pravděpodobně (informaci písemně nemám, z ústní informace jsem nabyla tohoto dojmu) konala v ředitelně za účasti paní ředitelky a třídní učitelky. Během mého telefonátu se synem jsem se jej snažila uklidnit, probrala jsem s ním aktuální situaci a protože mě ujistil, že jej doprovázejí spolužáci, kteří vnímali jeho rozpoložení a měli o něj obavu, domluvili jsme se, že se pokusí dojet později autobusem domů.

Následovalo psychicky náročné období i pro mě osobně. Proto jsem ráda, že se mohu spoléhat na data v mobilním telefonu, který byl jediným zdrojem komunikace mezi mnou a školou, kterou iniciovala škola. Z historie mobilního telefonu dohledávám informaci o tom, že ze strany školy (konkrétně paní učitelky třídní) byl první pokus o jakékoli kontaktování mé osoby v souvislosti s jednáním s mým synem ze dne 24.4.2026 učiněn dne 25.4.2025 (v sobotu) v 17:29 hod, zmeškaný hovor jsem dohledala v 17:53 hod téhož dne, kdy jsem se obratem snažila neúspěšně volat zpět. Následně v 19:12 hodin přišla sms zpráva od paní učitelky třídní s požadavkem, abychom se následující den (v neděli) telefonicky spojily. Nespatřovala jsem v této zprávě nic nevhodného, potřebu řešit problém svého syna jsem nikdy nezmenšovala a ke každé možnosti řešení jsem se stavěla proaktivně. V neděli 26.4.2026 v 11:44 hodin mě kontaktovala telefonicky paní učitelka třídní, která mě seznámila se skutečností, která zásadně proměňuje klima ve třídě. Mezi synovy spolužačky byla rozšířena vulgární fotografie doplněna ústním komentářem, že fotografie pochází od mého syna, který tvrdí, že na ní má být jistá spolužačka zachycena při aktu s mým synem. Tuto fotografii spolužačkám v průběhu školního dne zaslal mobilním telefonem spolužák, který byl také účasten jednání za zavřenými dveřmi. Poté, co tyto dveře opustil, dle mého názoru naprosto nepoučen o závažnosti zjištění, která za zavřenými dveřmi zazněla, se dopustil jednání, která zásadně ovlivnila nejen psychický stav mého syna, ale dle slov paní učitelky třídní i stav dotčené dívky. Domluvily jsme se, že se stavím do školy, abych situaci řešila. Na následující den (pondělí) jsem byla přihlášena na školení, jehož jsem měla potřebu se zúčastnit. Také jsem se necítila v psychicky dobrém rozpoložení a potřebovala jsem situaci zpracovat. Zmínila jsem, že bych se ráda dostavila v úterý ráno. Paní učitelka třídní se se mnou rozloučila s tím, že v pondělí odjíždí v rámci pracovních závazků na 14 dní pryč, že mě bude dále kontaktovat paní ředitelka. Podotýkám že doposud, ačkoli nepovažuji popsanou komunikaci za standardní a v souladu s pravidly, která by ve školním prostředí měla fungovat, probíhala přes nepříjemné téma ve vší oboustranné slušnosti a ochotě vyřešit problém.

Zásadní proměnu v kvalitě a směřování celého řešení spatřuji v okamžiku telefonátu paní ředitelky, ke kterému došlo v neděli 26.4.2026 v 17:09. Po úvodním sdělení, že syn má problém a jako rodiče jej musíme řešit, jsem paní ředitelce vznesla požadavek na termín schůzky na úterý. Bylo mi sděleno, že rodiče dotčených dívek, vyžadují řešení, že se jedná o problém našeho syna, a proto je naší povinností se dostavit okamžitě, tedy v pondělí. Na připomínku, že uznávám problém syna a chci jej řešit, ale zdůrazňuji, že problém vnímám daleko širěji, že může souviset se šikanou a nestandardními zvyklostmi v rámci výuky, paní ředitelka reagovala podrážděně. Více než slovo šikana ji bylo nepříjemné sdělení, že jako související problém vidím i donedávna nešťastně nastavené školní klima, které nezabraňuje dětem používat v hodinách mobilní telefony pro jiné než studijní účely, či je přímo používat, aby suplovaly jejich znalosti při vyplňování testů, což i zde, zdůrazňuji, mám podloženo svědky. Paní ředitelka nebyla schopna připustit, že řešíme společný problém, který souvisí nejen s naším synem, ale i školou samotnou. Direktivní tón hlasu a absurdnost situace, kdy v nedělní podvečer mě ředitelka školy seznamuje telefonicky s mými zákonnými povinnostmi mě vedla k nutnosti zopakovat žádost o úterní termín. Paní ředitelka trvala

na tom, že se nějaký zákonný zástupce musí dostavit, ať se tedy dostaví manžel. Vzhledem k tomu, že manžel nebyl účasten žádného z telefonních rozhovorů, které jsem s paní učitelkou třídní neplánovaně vedla (nebylo tedy ani v našich možnostech, aby byl připraven se jich účastnit), sdělila jsem paní ředitelce, že mám pocit, že manžel není dostatečně se situací obeznámen a ráda bych se schůzky zúčastnila osobně o den později. Na informaci sdělenou paní ředitelkou, že manžel je zákonný zástupce a tudíž je jeho povinnost znát souvislosti problémů našeho syna, jsem z důvodu absurdity jejího vyznění nebyla schopna reagovat. Můj manžel souvislosti, které vznikaly ve školním prostředí znát nemohl, protože pokud je škola vůbec komunikovala, tak naprosto nestandardně, velmi omezeně a zásadně pouze se mnou. Sama jsem zjistila, že informací mám mnohem méně, než jaké o mém synovi a dané kauze kolují v prostoru školy, třídy a rodin synových spolužáků. Jednání paní ředitelky považuji za nestandardní, vůči mé osobě i synovi za nevhodné. Tyto projevy jsem pozorovala opakovaně a přede svědky. Pouze díky tomu, že mám pedagogickou praxi, kterou díkybohu momentálně rozvíjím v prostředí základní školy, kde bezpečí dětí a korektní komunikace s rodiči, coby klíči k řádnému fungování školy ve všech jejích aspektech, je považováno za prioritu, jsem si jista normami a pravidly, které jsou ve školním prostředí nezbytné a stanovené zákonem. Tyto však dle nabytých zkušeností paní ředitelka nerespektuje, tvrdí mi, že jejich systém je jiný a přesvědčuje mě, že je to v pořádku. Jakékoli mé výhrady bagatelizuje a pouze díky tomu, že mám znalosti podložené zkušeností ze školního prostředí, jsem schopná stát na svém názoru. V jejím chování pozoruji známky hrubé manipulace, kdy se mě snaží znejistit a vysvětlit, že vše, co se mi nezdá, vnímám špatně.

Téhož dne (neděle 26.4.2026) jsem měla možnost seznámit se do všech detailů s komunikací mého syna a jeho spolužáka, která probíhala na platformě Whatsapp ve večerních hodinách. Obsah této komunikace kopíroval témata, se kterými se mi syn dříve svěřil. Jejich konkrétní podoba a rozsah mě však šokovala. Vzhledem k věku mého syna a jeho spolužáka nebudu uveřejňovat detaily, jimiž se, pokud to uzná za vhodné, bude zabývat policie, které byl ze strany školy předán podnět k přešetření situace. O obsahu komunikace jsem zevrubně informovala školu, stejně jako o svém postoji, kdy stojím za řádným vyšetřením případu, trvám na vyvození důsledků pro svého syna a případné další zúčastněné. Zároveň jsme aktivně začali řešit psychický stav našeho syna a obavy o jeho budoucí vývoj a případný vliv na jeho okolí.

Schůzka ve škole byla následně realizována nadvakrát. V pondělí 27.4.2026 ráno se dostavil manžel. Syn nebyl v dobrém psychickém rozpoložení, a proto jsem jej v pondělí nechala doma a omluvila telefonicky u paní učitelky třídní. V pondělí se ve škole rozhodlo, že pro uklidnění třídního klimatu bude vhodné, když se náš syn prozatím nebude výuky účastnit. Na následující schůzce v úterý 28.4.2026, které jsem byla účastna, jsme celou věc opakovaně řešili. Zde se ke mně začaly dostávat ústně informace, o kterých jsem doposud neměla ponětí, byla nám (a prokazatelně i v jednom dost zásadním případě i jinému rodiči) předkládána o našem synovi fakta, z nichž některá na základě našeho požadavku o prošetření byla (pouze nám a až po vznesení našeho opětovného dotazu) následně dementována. Mimo jiné jsme řešili možnost návratu syna do třídy. Z naší strany padl návrh, že pokud by syn způsobil spolužačkám psychickou újmu, která by jim měla nadále komplikovat vzdělávání, požádáme o synovo přeložení na jinou školu. Vnímáme, že se dívky kvůli sporu dvou chlapců dostaly do nepříjemné situace, kterou si nezasloužily a pokud bychom jakýmkoli způsobem mohli pomoci situaci uklidnit, chceme být nápomocni. Z toho důvodu padl i tento návrh a také proběhla naše osobní omluva otci jedné (nejvíce) dotčené dívky, který byl pozván (bez našeho vědomí) na schůzku s námi. Její otec nás ujistil, že nemá pocit, že by jeho dcera měla procházet traumatem, které jí bude komplikovat školní docházku či další psychický vývoj. Popisoval, že dceři je situace nepříjemná, že žádá omluvu. Umí si však, dle jeho slov, představit, že bude studovat v téže třídě jako náš syn, aniž by to na ní zanechalo následky. Během schůzky proběhlo ještě jedno předem neoznámené setkání s rodičem synova spolužáka, který je klíčovým spoluúčastníkem této kauzy.

Z celé této schůzky jsme do dnešního dne neviděli žádný zápis. Podepsali jsme pouze papír, že přebíráme informaci o doporučení ke kontaktování odborného zařízení za účelem posouzení synova stavu, což jsme již učinili předchozího dne, kdy jsme si objednali nejbližší možný termín ve Středisku výchovné péče na pobočce v Litomyšli. Také padlo doporučení, že by bylo vhodné, aby syn přišel do školy nejdříve následující týden v úterý 5.5.2026 poté, co absolvuje v pondělí 4.5.2026 domluvenou schůzku ve Středisku výchovné péče. Bylo dohodnuto, že se po této schůzce ozveme do školy a domluvíme se, zda je třída připravena na synův návrat.

V pondělí 4.5.2026 jsme absolvovali schůzku ve Středisku výchovné péče, dostali další doporučení na vyšetření klinickým psychologem, které je objednáno na 10.8.2026. Po této schůzce jsme kontaktovali telefonicky školu s tím, že jsme připraveni syna vyslat do školy. Ze strany školy přišla informace, že je to možné a ve stručnosti a ne úplně v souladu s našimi představami nám vyličili, jak si to představují. Protože se nám stručnost v tomto případě zdála být kontraproduktivní, požádali jsme o schůzku ve škole, které bylo vyhověno, a téhož dne jsme na společném jednání plánovali, jak zapojit syna do chodu třídy. V průběhu tohoto jednání vyplula na povrch informace o utajovaném dopise od paní učitelky třídní, který byl zaslán vybraným spolužákům mého syna, nakonec koloval po celé třídě s informací, že se nesmí dostat k mému synovi a jeho nejbližšímu kamarádovi. Nakonec byl od svého spolužáka s obsahem seznámen i náš syn. Tento dopis měl pravděpodobně primárně podpořit synovy spolužačky, avšak přímočaré nálepkování, které paní učitelka v dopise použila a z pozice autority je neúmyslně adresovala všem dětem ve třídě, s sebou neslo sekundární efekt, který zásadně ovlivnil synovy vyhlídky na možnost zvládnout vstup do třídního kolektivu, ze kterého byl na v této situaci dlouhou dobu vyčleněn a ve kterém, jak momentálně poznáváme, vznikl prostor pro vytváření nových nálepek a příběhů o našem synovi. I přesto jsme se po rozsáhlé debatě domluvili na podobě následujícího dne. Pokud pominu skutečnost, že ani z této schůzky není doposud učiněn žádný oficiální zápis a že schůzka byla iniciována z naší strany, musím poznamenat, že z průběhu jednání jsem měla (až na výjimky, kdy do diskuze vstupovala paní ředitelka s potřebou vysvětlit nám, že daný problém není problém školy ani třídy a že ve škole funguje vše tak jak má) dobrý pocit. Uzavřená dohoda se zdála být promyšlená ze všech stran, snažili jsme se zohlednit roli dívek, syna i synova spolužáka, který je v kauze vnímán jako spoluviník. Chtěla bych vyzvednout roli metodika prevence a výchovné poradkyně, kteří se snažili vést konstruktivní jednání a byli schopni situaci vnímat širokosáhle, zároveň však musím zmínit, že toto nebylo možné vypořádat v ojedinělých reakcích paní ředitelky.

Dne 5.5.2026 syn vyrazil napjatý, plný nejistoty a očekávání do školy. Syn si den předem chystal proslov, kterým chtěl dětem vysvětlit svoji situaci, popsat čeho a proč se dopustil a omluvit se dívkám, jež svou komunikací, která jim nikdy nebyla adresována, ranil. Věřím, že všichni zúčastnění dospělí v daných a i na poslední chvíli se měnících podmínkách udělali maximum proto, aby náš syn svůj vstup do školy zvládl. Zásadní problém se zde však projevil v sebevědomí našeho syna, který když odjížděl z domu do školy byl přesvědčen, že vše, co chce sdělit, poví dětem z hlavy a svůj zapsaný proslov zanechal doma. Rozhodl se, že to nebude číst, že to takto vyzní upřímněji. Syn neodhadl své síly a jen díky tomu, že metodik prevence a výchovná poradkyně se jeho vstup do třídy snažili moderovat, ze sebe vysoukal alespoň nějaké informace. Zdaleka ne v tom rozsahu, jak chtěl. Ze školy se vrátil s tím, že se mu tento den vůbec nepovedl. Ale že se bude snažit, připravený proslov si vezme do školy a bude čekat na příležitost, kdy jej bude moci dětem sdělit. Doporučila jsem mu, ať to konzultuje s metodikem prevence, se kterým jsme se domluvili, že bude styčnou osobou, se kterou bude náš syn komunikovat v případě potřeby jakýkoli problém.

SOUČASNOST

Dne 6.5.2026 syn vyrazil opět do školy. Po včerejším neúspěšném začátku jej pro jistotu (a aby mu

dodal odvalu) dovezl do školy manžel. V 11:42 jsem měla telefonní hovor z cizího čísla, prostřednictvím kterého mě syn informoval, že mu někdo ve třídě rozbil mobil. Tenhle okamžik byl pro mě poslední kapkou. Neustále jsem se snažila a i nadále se snažím poukazovat na chybu, které se dopustil můj syn a hledám řešení vhodné pro všechny i sebemeně zúčastněné. Nevnímám stejnou intenzitu a vlastně ani minimální ochotu ze strany školy připustit, že současný problém může souviset i s problémy probíhajícími dlouhodobě v prostorách školy a třídy, natož s dlouhodobě nastaveným nesystémem, který v oblasti prevence a zajištění a péči o bezpečnost (nejen) dětí věku odpovídajícího druhému stupni základní školy v této škole funguje.

Dne 6.5.2026 jsem osobně dorazila do školy. U metodika prevence jsem si telefonicky vyžádala schůzku, které vyhověl. Zdůrazňovala jsem, že netrvám na jeho osobní účasti, měla jsem primárně potřebu vznést požadavek na prošetření kauzy rozbitého mobilu s podezřením na pokračující šikanu a náhradu vzniklé škody. Paní ředitelka se mi zprvu snažila naznačit, že na to nemám právo, že se věc vyšetřovala, ale na nic se nepřišlo. Nejprve jsme si zbytečně komplikovaně vysvětlily (i díky citaci školního řádu ústy paní ředitelky), že syn doslova splnil ustanovení školního řádu a svůj mobil měl řádně uložen na místě tomu určeném, tedy v jeho batohu. Protože jeho batohem bylo prokazatelně manipulováno, a jelikož batoh toho není sám schopen, musel jím tedy manipulovat někdo jiný a tento tím způsobil v budově školy synovi škodu, za kterou, jsem přesvědčena, škola odpovídá. Naše jednání probíhalo velmi emotivně, přiznávám svůj zvýšený tón řeči a mrzí mě, že obdobné situace neumím řešit klidněji. Trvám ovšem na tom, že jsem přesvědčena, že moje komunikace byla zcela korektní a ačkoli jsem se opakovaně dopouštěla výtek vůči škole, které jsem směřovala paní ředitelce jako osobě, která tuto instituci reprezentuje, veškeré mé výtky a požadavky byly zcela v profesní rovině a v souladu s mými právy i povinnostmi, které jako rodič vnímám. Zároveň jsem přesvědčená, že výtky, které jsem ke škole směřovala, jsou natolik zásadní, že přesahují pouze přání a pocity jednoho rodiče. Z nabytých poznatků z jednání s paní ředitelkou se blížím pocitu, že způsob, jakým se ve škole některé věci řeší, je za hranou a neplní oprávněná očekávání rodičů, kteří své děti této instituci s naprostou důvěrou svěřují.

SHRNUTÍ

V současné době trvám na

1. písemné informaci o průběhu řešení kauzy 'synův rozbitý mobilní telefon' a vyzývám školu k náhradě vzniklé škody, případně písemnému vysvětlení, proč tak není učiněno. Formu a rozsah případné náhrady škody budeme diskutovat poté, co škola uzná náš nárok na náhradu škody a bude nás o tom prokazatelně informovat,
2. písemné informaci o tom, jaké bylo ve škole ve středu 6.5.2026 ve třídě klima a nakolik byla respektována pravidla nastavená v rámci třídy předchozího dne, případně jak byla řešena a vyřešena jejich porušování,
3. pořízení kopií veškeré dokumentace týkající se našeho syna a všech informací, které škola o našem synovi komunikuje směrem ke komukoli, nejen v souvislosti s touto kauzou.

Dokumentaci o našem synovi žádám i z důvodu sběru informací na plánovanou schůzku s klinickým psychologem.

Cítím potřebu zmínit i přístup mého syna, který si je vědom svého prohřešku a očekává trest, který bude následovat po řádném přešetření situace. Oceňuji skutečnost, že na jeho mobilním telefonu do poslední chvíle zůstává nesmazaná komunikace, která je momentálně jediným dostupným klíčem k obsahu problému. Komunikace na druhé straně byla smazána.

Upozorňuji, že se k synovi dostávají stále nové a nové informace o tom, čeho všeho se dopustil, vůči komu všemu se dopouštěl různých věcí a zásadně je rozporuje. Proto prosím, s důrazem na jeho věk, o respektování i práv mého syna. Jsem připravena, jak jsem opakovaně sdělovala jak paní ředitelce, tak paní učitelce třídní, situaci otevřeně řešit s kýmkoli, kdo se cítí být situací dotčen.

Závěrem chci vyzvednout a poděkovat za lidskost, věcnost a upřímný a komplexní vhled do nepříjemné situace, již jako rodiče řešíme, s kterými jsme se setkávali u paní výchovné poradkyně, pana metodika prevence a paní učitelky třídní. I přes pochyby o tom, zda fungují v dobře nastaveném systému, si jejich práce velmi vážím. Na druhou stranu chci opětovně zmínit naprosté zklamání ze zcela neprofesionálního vystupování paní ředitelky jako osoby, která reprezentuje kdysi nejprestižnější gymnázium v širokém okolí.